

Heinrich (Hans) Baruch is geboren op 3 juli 1932 in Munster, Duitsland. Hij was de zoon van Herman Baruch (1902 - 1974) en Meta Lowenstein (1904 – 1997).

Hij overleefde de oorlog als onderduiker.

Voor de oorlog bestonden er in Nederland verschillende Joodse gesloten groepen. Een doorstart na de oorlog was niet mogelijk omdat veel leden en leiders waren gedeporteerd en vermoord. Alleen in Den Haag begon de T.O.P. groep weer. Er was ook in Amsterdam belangstelling en daar werd een groep opgericht. De organisatie was, net als elke joodse organisatie, Zionistisch ingesteld. Ze richtte haar leden op wat toen nog Palestina heette en wilden hun belofte bij de installatie ook op die manier inrichten. Dit bleek in verband met de spelregels van de NPV niet mogelijk.

Het installatieteken werd een Davidster. Er werden geen insignes van de NPV overgenomen en in plaats van een hoed werd een baret gedragen. De organisatie werd Tsofioeth (Hebreeuws voor padvinderij) genoemd. De verkenners kregen de Hebreeuwse naam Tsofim en padvinders Tsofoth. Er werd eind 1947 gestart met een verkennersgroep Misjmar Tikwatenoë onder leiding van Edzard Izaks, een gediplomeerd verkennersleider. In januari 1948 werd hij formeel geïnstalleerd. Op 20 juni 1948 werd een meisjesvendel erkend met de naam Deworah. In februari 1950 werd Hans als welpenleider geïnstalleerd bij de welpenhorde van Misjmar Tiiwatenoë.

De Amsterdamse en Haagse groepen gingen in mei 1949 samenwerken in de Vereniging 'De Joodse Padvinders in Nederland' (JPN). Er volgden nog meer groepen, onder andere bij Joodse instellingen in Hilversum en Apeldoorn. Kitty Deen nam in het najaar van 1949 het initiatief om in Enschede een meisjesvendel voor padvindsters op te richten en in december 1949 werd officieel gestart. Zij werd *Mefakedeth (Guido)*. De groep kreeg de naam Weizmann vendel, vernoemd naar Chaim Weizmann, een vooraanstaand zionist en de eerste president van Israël. In november

1950 werd de jongste groep gesplitst in een welpenhorde en kabouterkring. Op 9 juli 1950 nam Hans afscheid als vaandrig van de verkenners in Amsterdam. Hij vertrok naar Enschede en werd daar baloe bij de welpen van het Weizmann vendel.

Hans trouwde met Clara Carolina (Clari) De Lieme (1933) en ze kregen drie kinderen. Na hun scheiding hertrouwden ze beiden.

Hij is overleden op 7 juli 2001 in Antwerpen, België. Hij werd begraven in Enschede op de Joodse begraafplaats.

Meer informatie

[Heinrich Baruch \(1932 - 2001\) - Genealogy](#)

[Online Familieberichten; Overleden: Hans Baruch \(07-07-2001\)](#)

[Clari de Lieme, ze had geen idee wat de toekomst zou brengen - De Vrijdagavond](#)

[CPY Document](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 24 feb 1950 - Art. 90 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 07 jul 1950 - Art. 61 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 09 maa 1951 - Art. 103 | Delpher](#)

[Heinz Baruch](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.